

UČITELJSKI TOVARŠ.

List za šolo in dom.

Izhaja vsak mesec po celi polí. Velja za celo leto v tiskarnici in po pošti 1 gl. 50 kr. nov. dn., za pol leta 80 kr. nov. dn.

Tečaj I.

V Ljubljani 1. grudna 1861.

List 12.

VABILO

na naročbo „Učiteljskega Tovarša“ za prihodnje leto 1862.

Steklo se bo kmali že leto, kar se je rodil naš „Učiteljski Tovarš“ in šel pozdravljat svoje mile prijatelje, brate in domoljubne Slovence, kateri so ga tudi prav prikladno in ljubeznjivo sprejemali in blagovoljno podpirali. — Slava in priserčna hvála bodi tedaj vsem blagim domoljubom za to pravo bratovsko ljubezen in krepko pomoč!

„Učiteljski Tovarš“ bo svojo hvaležnost s tem kazal, da bo prihodnje leto dvakrat na mesec izhajal, in sicer 1.) zato, ker ga zares potrebujemo, — nekaj da obvarujemo to, kar smo pridobili, nekaj pa da bomo vedno bolj napredovali in delali za pravo srečo našega domačega šolstva, — 2.) ker tako tudi želé večí del vsi naši častiti bravci in podporniki, ter nam svojo pomoč obljubujejo, — 3.) ker se jih je dosihmal toliko naročilo, da smo mógli shajati, in ker se terdno nadjamo, da ne bodo le doseđanji naročniki nam zvesti ostali, temuč da bodo še drugi pristopili in nas lepo podpirali; sicer pa bi mógel „Učiteljski Tovarš“ svoje prijatelje zopet le enkrat na mesec obiskovati.

„Učiteljski Tovarš“ bo tedaj v novem letu 1. in 15. dan vsakega mesca izhajal, in se bo zavoljo tega samo za en goldinar podražil. Veljal bo za celo leto 2 gl. 50 kr., za pol leta pa 1 gl. 30 kr. *)

*) Naročilne pisma prosimo frankirane, in kmali, da se bo vedilo, koliko iztisov bo treba.

Lepo prosimo vse naše ljube brate in spoštovane šolske prijatelje, pa tudi vse mile domoljube po vsem Slovenskem, da bi tudi v prihodnjic z naročnino in z dopisi blagovoljno podpirali naš trud in prizadevanje, katero saj po dobri volji méri na pravo dušno in telesno srečo našega milega naroda.

Vredništvo in založništvo.

Národní duh v šoli.

Marsikdo se bo čudil, da še celo v šolo silimo národnega duha, ktereга je že tako povsod obilo. Vendar, ako na tanko preišljujemo, kaj je narod in njegov pravi duh, se nam ne bo čudno zdelo, da ga prištevamo k šolski omiki, ktera mora biti ob enem tudi ljudska omika. Pravi národní duh je blago čutilo, ktero izhaja iz preserčne ljubezni do domovine in naroda. Njegovo poglavitno vodilo pa nam kliče: „O srečuj po svoji moči, pa po pravični poti, svojo domačo deželo in družino, ktera te je rodila in zredila!“ — Tudi v šoli se mora to blago vodilo národnega duha oživljati in skerbno nadaljevati. Učitelj kot ljudski izreznik mora vediti, da lahko veliko stori za srečo in blagor domovine, ali pa ji neizrečeno veliko škoduje.

Ako tedaj učitelj hoče, da bi v mlade serca pravega národnega duha zasajal, mora:

1. tudi on sam svoj narod pobro poznati in vediti njegov namen, ktereга mu je Bog odločil in tudi pripomočke, kteri mu pomagajo na večjo popolnomost. Uči naj se tedaj zgodovine narodove. Tu bo zvedil, da so Slovenci veja velikega slovanskega debla, starodavnega naroda, — da so bili vedno prav mirno ljudstvo, ktero je raje pokojno delalo, kakor pa se vojskovalo, čeravno so bili tudi hrabri vojaki in junaki, če je bilo treba, — dalje bo zvedil, da so bili vedno usmiljeni in gostoljubni, — da so ljubili svobodo, pa so bili vendar radi pokorni svojim prednikom in vladarjem, — da ljubijo in spoštujejo svojo sveto vero, svoje šege in navade in svoj materni jezik i. t. d. Ako bo izreznik slovanske mladine tako mislil in prevdarjal, bo kmali spoznal kam in kako se mora naj bolj obračati